19/08/2022

Η ηρωική Νάουσα εορτάζει και τιμά τον Πολιούχο της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός με την ευκαιρία της εορτής του πολιούχου της ηρωικής και αγιοτόκου πόλεως, Οσίου Θεοφάνους του Θαυμαυτουργού τελέστηκε χθες στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης, εκεί όπου αποθησαυρίζεται η Θαυματουργός Ιερά Εικόνα της Παναγίας «Παντανάσσης».

Στον Πανηγυρικό Εσπερινό χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Μετά το πέρας του Εσπερινού πραγματοποιήθηκε πάνδημη Ιερά Λιτανεία της Τιμίας Κάρας και της Ιεράς Εικόνος του Οσίου στους δρόμους της πόλεως, με τη συμμετοχή των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, πολιτιστικών συλλόγων και ευλαβών Ναουσαίων, ενώ στο τέλος ο Αρχιερατικός Επίτροπος Ειρηνουπόλεως και προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αρχιμ. Αρσένιος Χαλδαιόπουλος

διηγήθηκε ένα θαύμα που επιτέλεσε ο Όσιος Θεοφάνης προ λίγων μηνών σε έναν ασθενή με Covid-19.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Διά τοῦτο λήψονται τό βασί-λειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διά-δημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυ-ρίου».

Πανηγυρίζει ἡ ἡρωική καί ἁγιο-τόκος πόλη τῆς Ναούσης τόν προ-στάτη καί πολιοῦχο της, τόν ὅσιο Θεοφάνη τόν νέο, τόν μεγάλο αὐτό ἀσκητή τῆς περιοχῆς μας, ὁ ὁποῖος ἁγιάζει μέ τήν παρουσία του, τόσο τή σωματική, διά τῆς χαριτο-βρύ-του καί θαυματουργοῦ κάρας του, πού θησαυρίζεται στόν ἱερό ναό τῆς Παναγίας, ὅσο καί μέ τή νοερή, τήν πόλη μας καί τούς κατοίκους της.

Καί δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία γι᾽ αὐτό, διότι ἡ διατήρηση τῆς τιμίας κάρας του κατά

τά δύσκολα χρόνια πού μεσολάβησαν ἀπό τόν θάνατό του καί ἡ διάσωσή της ἀπό τήν καταστροφή τόσο τῆς Ναούσης ὅσο καί τῶν ἱερῶν μονῶν, μέ τίς ὁποῖες συνεδέθη ὁ ὅσιος Θεοφάνης, ἀπο-τελεῖ ἀπόδειξη ὅτι ὁ ὅσιος ἤθελε νά εὑρίσκεται διά παντός ἀνάμεσα στούς προσφιλεῖς του Ναουσαίους, νά τούς προστατεύει καί νά τούς φυλάττει, νά τούς εὐεργετεῖ καί νά τούς θεραπεύει, νά εἶναι παρών σέ κάθε ἀνάγκη τους γιά νά τούς βοη-θᾶ μέ τά θαύματά του καί τίς πρεσβεῖες του.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ὅσιος Θεοφάνης εἶναι παρών στή ζωή τῆς πόλεώς μας, διότι αὐτός εἶναι, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, καί ὁ πνευματικός ἀλείπτης τόσο τῶν ἡρώων ὅσο καί τῶν ἁγίων νεο-μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι θυσιάσθη-καν καί μαρτύρησαν κατά τό ὁλο-καύτωμα τῆς Ναούσης, καί τούς ὁποίους ἰδιαιτέρως τιμοῦμε φέτος, καθώς συμπληρώθηκαν 200 χρό-νια ἀπό τή μεγάλη καταστροφή.

Ὁ ὅσιος Θεοφάνης ἐνίσχυσε μέ τή χάρη καί τίς πρεσβεῖες τους τούς Ναουσαίους, εἴτε ἀγωνιζόταν γιά νά διατηρήσουν ἐλεύθερη τήν πόλη τους εἴτε ἀγωνιζόταν γιά νά διατηρήσουν ἐλεύθερη τήν ψυχή τους. Καί δέν εἶναι ἀνθρώπινο ἐπίτευγμα ὅτι ἡ πόλη μας ἔδωσε σέ μία καί μόνη χρονική στιγμή τό-σους πολλούς μάρτυρες, παράλ-λη-λα μέ τούς ἥρωές της. Οἱ μάρτυρες δέν γίνονται μόνοι τους μάρτυρες καί ἅγιοι. Ὁ Χριστός εἶναι αὐτός πού ἀναδεικνύει τούς μάρτυρες καί τούς ἁγίους, γιατί γιά χάρη του ἀγωνίσθηκαν, θυσιάσθηκαν καί γιά χάρη του ἔδωσαν ἀκόμη καί τή ζωή τους, ἐπειδή πίστευαν ὅτι, ὅσο καί ἐάν ἀγαποῦσαν τήν ἐπίγεια πατρίδα τους, εἶχαν καί μία ἄλλη πατρίδα, οὐράνια καί μόνιμη, τήν ὁποία θά κέρδιζαν γιά πάντα, ἄν δέν ἀρνοῦντο τήν πίστη τους.

Τό ἀκούσαμε, ἄλλωστε, στό ἀνά-γνωσμα τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος πού διαβάσαμε προηγουμένως καί ἀναφερόταν στούς δικαίους καί τούς ἐκλεκτούς τοῦ Θεοῦ.

Τί μᾶς εἶπε μεταξύ ἄλλων ὁ σοφός Σολομῶν; «... λήψονται τό βασί-λειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διά-δη-μα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου».

Ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου παίρνουν οἱ ἐκλεκτοί τοῦ Θεοῦ καί τό στε-φά-νι τῆς νίκης καί τό δῶρο τῆς αἰω-νίου ζωῆς. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀγω-νο-θέτης καί ὁ ἀθλοθέτης, καί αὐτός ἀναδεικνύει τούς ἁγίους, τούς ὁσίους καί τούς ἐκλεκτούς του, ὅπως ἀνέδειξε τόν ὅσιο Θεο-φάνη καί τούς ποικιλοτρόπως μαρ-τυρήσαντες ἁγίους Νεομάρτυρες κατά τήν καταστροφή τῆς πόλεώς μας.

Ὅσοι ἔχουν λάβει «ἐκ χειρός Κυ-ρίου» «τό διάδημα τοῦ κάλ-λους» δέν ὑπόκεινται στόν ἀνθρώπινο ἔλεγχο ἤ στήν ἀνθρώπινη κρίση. Αὐτό πού μποροῦμε καί πρέπει νά κάνουμε οἱ ἄνθρωποι εἶναι νά τούς τιμοῦμε καί νά τούς γεραίρουμε, ὡς ἐκλεκτούς δούλους τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐκλεκτούς του δούλους, τούς ὁποίους ἁγίασε καί ἀνέδειξε μέ τή χάρη του, ἐπιβραβεύοντας τή στα-θερότητά τους στήν πίστη, τήν ἀφο-σίωσή τους στόν ἀγώνα, τήν αὐταπάρνησή τους καί τήν ἀγάπη τους στόν Θεό, εἶναι νά τούς τι-μοῦμε καί ἐμεῖς μέ τή βεβαιότητα ὅτι, τιμώντας αὐτούς πού τίμησε ὁ Θεός ὡς ἁγίους του, τιμοῦμε τόν ἴδιο τόν Θεό.

Καί ἡ τιμή τῶν ἁγίων φέρνει καί σέ μᾶς τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἄν βέβαια δέν εἶναι τιμή πού περιορίζεται στά λόγια ἤ σέ κάποιες ἐκδηλώσεις εὐ-λαβείας, ἀλλά εἶναι προσπάθεια νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς τή ζωή καί τίς ἀρετές τῶν ἁγίων πού ἑορτάζουμε, νά μιμηθοῦμε τή ζωή καί τίς ἀρετές τοῦ πολιούχου μας ὁσίου Θεοφά-νους.

Ἄν μελετήσουμε τή ζωή του, θά βροῦμε σέ τί μποροῦμε νά τόν ὁμοι-άσουμε, ζώντας ὁ καθένας μας τή ζωή του μέσα στόν κόσμο, μέσα στήν κοινωνία καί τίς

οἰκογένειές μας. Καί ἕνα ἀπό αὐτά πού μπο-ροῦ-με καί θά πρέπει νά μιμηθοῦμε εἶναι ἡ ὑπομονή τοῦ ἁγίου μας, τοῦ ὁσίου Θεοφάνους, στίς δοκιμασίες καί στίς θλίψεις καί στούς πειρα-σμούς.

Ὁ ὅσιος Θεοφάνης ὑπέμεινε πολ-λές θλίψεις καί πολλούς πειρα-σμούς καί ἀμφισβητήθηκε ἀκόμη καί ἀπό τά πνευματικά του παιδιά, τούς μοναχούς του στό Ἅγιο Ὄρος, πού ἔθεσαν πάνω ἀπό τήν ἀγάπη τό προσωπικό τους συμφέρον καί τήν προσωπική τους ἀσφάλεια, ἀναγκάζοντας τόν ὅσιο Θεοφάνη νά παραιτηθεῖ ἀπό τή θέση τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Δοχειαρίου, νά φύγει ἀπό τό Ἅγιο Ὄρος καί νά ἐγκαταβιώσει στήν πε-ριοχή μας.

Ὅταν οἱ Τοῦρκοι πῆραν τόν ἀδελφό τοῦ Ἁγίου ἀπό τά Γιάννενα, ἀσφαλῶς γιά νά γίνει καί αὐτός γενίτσαρος, ὅπως τόσοι ἄλλοι, τότε ὁ Ἅγιος μέ πολύ θάρρος πῆγε στήν Κωνσταντινούπολη καί κατόρθωσε μέσα ἀπό τά χέρια τῶν Τούρκων νά πάρει τόν ἀνηψιό του, νά τόν σώσει καί νά τόν φέρει μαζί του στό Ἅγιο Ὄρος. Ἀλλά οἱ μοναχοί φοβήθηκαν, σκανδαλίσθηκαν, εἶπαν «θά ἔχουμε ἀντίποινα ἀπό τούς Τούρκους». Καί ὁ Ἅγιος τό κατάλαβε καί γιά νά μήν τούς φέρει σέ δύσκολη θέση, πῆρε τόν ἀνηψιό του, ἔφυγε ἀπό τό Ἅγιο Ὄρος καί ἦρθε ἐδῶ στή Μονή Τιμίου Προδρόμου, στή Βέροια, ὅπου ἐγκαταβίωσαν καί οἱ δύο, καί στή συνέχεια χάρη στήν ἀρετή του τόν ἔκαναν ἡγούμενο, καί μετά ἦρθε στή Νάουσα, ὅπου ἔπηξε τή Μονή τῶν Ταξιαρχῶν.

Καί καθώς ὅλοι μας συναντοῦμε στή ζωή μας δοκιμασίες καί πειρα-σμούς καί

ἀπογοητεύσεις ἀκόμη καί ἀπό οἰκεῖα μας πρόσωπα καί ἀπό πρόσωπα πού βοηθήσαμε καί εὐεργετήσαμε, ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ ὁσίου Θεοφάνους, καί ἄς τίς ὑπομείνουμε χωρίς νά δυσανασχετοῦμε, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τοῦ πολιούχου μας καί τιμώντας μέ τόν τρόπο αὐτό ὄχι μόνο μέ τά χείλη ἀλλά καί μέ τή ζωή μας.

Ἔτσι θά τόν ἔχουμε πάντοτε προ-στάτη καί πρεσβευτή μας στόν Θεό καί θά ἔχουμε καί τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία προσ-φέρει ἄφθονη σέ ὅσους τιμοῦν τούς ἐκλεκτούς δούλους του.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ